

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/168/2020
Identifikačné číslo spisu: 5718203642
Dátum vydania rozhodnutia: 07.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Sluk
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5718203642.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne C., bývajúcej v E., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Pavol Kollár, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lehotského 4, IČO: 36 757 276, proti žalovanému Žilinskému samosprávnemu kraju, so sídlom v Žiline, Komenského 48, IČO: 37 808 427, o zaplatenie 710,- eur, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 6C/35/2018, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. februára 2020, sp. zn. 5Co/184/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 18. februára 2020, sp. zn. 5Co/184/2019 potvrdil žalobu zamietajúci rozsudok Okresného súdu Martin z 19. júna 2019, č. k. 6C/35/2018-140 (o zaplatenie 710,-eur titulom náhrady za obmedzenie jej vlastníckeho práva) a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, jeho prípustnosť vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP v spojení s § 432 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Žalobkyňa nemala povinnosť dokazovať, že pergola vo vlastníctve žalovaného je legálnou stavbou a že sa na takúto stavbu nevzťahuje zákon č. 66/2009 Z.z., pretože rozhodujúci pre právne posúdenie je stav zapísaný na listoch vlastníctva žalobkyne a žalovaného, a to s poukazom na § 70 ods. 1 katastrálneho zákona. Navrhla, aby dovolací zmenil rozsudok odvolacieho súdu a žalobe vyhovel a žalobkyňi priznal náhradu trov konania.

3. Žalovaný navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Podľa § 422 ods. 1 CSP písm. a/, b/ a c/ dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

6. Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

7. Citované ustanovenie § 422 ods. 1 obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie vecí tzv. majetkovým cenzom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenzus znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie vecí možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov, ako pri istine.

8. V danom prípade žalobkyňa podala na súde prvej inštancie žalobu dňa 10. októbra 2018. Výška minimálnej mzdy v roku 2018 bola ustanovená nariadením vlády č. 278/2017 Z.z. sumou 480,- eur; desaťnásobok tejto sumy je teda 4.800,- eur, dvojnásobok tejto sumy je 960,- eur. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa tak týka peňažného plnenia neprekračujúceho výšku desaťnásobku i dvojnásobku minimálnej mzdy v čase podania žaloby (710,- eur < 4.800,- eur; 710,- eur < 960,- eur).

9. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne je v danom prípade vylúčená ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, dovolací súd ani neskúmal, či rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Vzhľadom na procesnú neprípustnosť dovolania žalobkyne nepristúpil ani k posúdeniu, či napádaný rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

10. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie v danej veci smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

11. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.